

عنوان مقاله:

تطبیق قاعده لاضرر در طلاق قضایی

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

رامین پورسعید - استادیار دانشگاه پیام نور واحد هشتگرد

سیده مریم سرکشیک زاده مقدس - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و حقوق دانشگاه علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

ازدواج قراردادی است ناشی از نیاز فطری انسان. که به دنبال آن، هر یک از زوجین نسبت به همدیگر حقوق و تکالیفی پیدا می کنند. حال اگر هر کدام از زوجین به حقوق طرف مقابل احترام نگذارند و یا به وظایف خود در قبال یکدیگر عمل نکنند، و یا در صورت بروز اختلاف خواستار پایان ازدواج شوند، زندگی به طلاق و جدایی می انجامد. اما طبق اصل اولی که از آیات و روایات گرفته شده است، طلاق به اراده مرد می باشد. طبق ماده ۱۱۳۳ ق.م. "مرد می تواند هر گاه که بخواهد زن را طلاق دهد." البته داشتن اختیار طلاق بدست مرد مانع از درخواست طلاق به وسیله زن نیست، لذا با توجه به ادله ی فقهی از جمله قاعده لاضرر، مواردی وجود دارد که زن می تواند از محکمه درخواست طلاق نماید و دادگاه نیز با احراز شرایط و علی رغم میل شوهر، زن را طلاق خواهد داد. این موارد در فقه امامیه و به پیروی از آن در قانون مدنی ایران چنین است: ۱- غایب مفقودالثر بودن شوهر (ماده ۱۰۲۹ ق.م.)، ۲- استنکاف شوهر از پرداخت نفقه (ماده ۱۱۲۹ ق.م.) که به این نوع طلاق، طلاق قضایی گفته می شود. در این مقاله که به روش کتابخانه ای جمع آوری شده است به دنبال تطبیق قاعده لاضرر در طلاق قضایی هستیم.

کلمات کلیدی:

طلاق، طلاق قضایی، قاعده لاضرر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1150809>

